

Μητροπολίτης Αιτωλίας: Η παρθενία πρέπει να συνδυάζεται και με άλλες αρετές

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Την Γυναικεία Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Λιγοβιτσίου επισκέφθηκε το πρωί της Παρασκευής 19ης Ιουλίου 2024, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός. Ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και την Θεία Λειτουργία που τελέσθηκαν για την εορτή της Αγίας Μακρίνας, της οποίας το όνομα φέρει η Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής, Γερόντισσα Μακρίνα.

Κατά το κήρυγμά του ανέλυσε την Παραβολή των Δέκα Παρθένων, την οποία διέσωσε το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα, λέγοντας ότι ο Χριστός δίδαξε χρησιμοποιώντας γεγονότα και εικόνες από την καθημερινή ζωή των Εβραίων, ώστε με έναν παραβολικό τρόπο να κάνει πιο προσιτά και εύληπτα τα μηνύματα που ήθελε να προσφέρει στον περιούσιο λαό του Θεού.

Τόνισε, ότι όπως μας παρουσιάζει η παραβολή, η ιδιότητα της παρθενίας ήταν η

πρώτη βασική προϋπόθεση που τήρησαν και οι δέκα παρθένες του Ευαγγελίου, αλλά δεν αρκούσε για να ολοκληρωθεί η υποδοχή του Νυμφίου και να εισέλθουν μαζί του στους γάμους. Η παρθενία, η σωματική και πνευματική καθαρότητα, πρέπει να συνδυάζεται και με άλλες αρετές, θεμελιώδεις για τον πνευματικό αγώνα του χριστιανού, όπως είναι η εγρήγορση και η νήψη, δηλαδή η ετοιμότητα.

«Βλέπετε, αγαπητοί μου αδελφοί, ότι μέσα στην Εκκλησία δεν αρκεί μόνο να φέρουμε μία ιδιότητα. Την ιδιότητα αυτή μας την εμπιστεύεται ο Θεός και εμείς την αποδεχόμαστε όχι εξαναγκαστικά και συμφεροντολογικά, αλλά μόνο από αγάπη. Έχουμε, όμως, καθήκον πάνω σε αυτήν την ιδιότητα να θεμελιώσουμε και τις υπόλοιπες αρετές, που πρέπει να κοσμούν την εκκλησιαστική μας ζωή, διακονία και προσφορά. Οι Πατέρες της Εκκλησίας μέσα από αυτήν την Παραβολή αναγνωρίζουν ότι το λάδι συμβολίζει την αγάπη, την φιλανθρωπία, την αλληλεγγύη, την θυσιαστική προσφορά, την κένωση όλων μας απέναντι και στον Θεό και στους ανθρώπους. Μόνο δηλαδή, όταν θεμελιώσουμε στην εκκλησιαστική μας ιδιότητα, τον πνευματικό μας αγώνα, μπορούμε να είμαστε έτοιμοι με τον φωτισμό της αγάπης, της προσμονής της παρουσίας του Θεού, της εγρηγόρσεως και της νήψεως για να εισέλθουμε στους γάμους, να ενωθούμε δηλαδή, ευχαριστιακά και μυστηριακά με τον Άγιο Θεό, και μέσα από την ένωσή μας μαζί Του, να βιώσουμε αυτό που η ψυχή μας λαχταρά, την σωτηρία, την λύτρωση, την είσοδο μας στον Παράδεισο και την μετοχή μας στην επουράνιο Βασιλεία Του», ανέφερε μεταξύ άλλων.

Συνεχίζοντας, τόνισε ότι «αυτόν τον δρόμο τον διαβαίνουν και οι μοναχές και οι μοναχοί της Αγίας μας Εκκλησίας, δίδοντας υπόσχεση κατά την μοναχική κουρά και ρασοφορία τους, ότι θα διέλθουν τον δρόμο της σωματικής και πνευματικής καθαρότητας, δηλαδή της παρθενίας, διατηρώντας το σώμα και την ψυχή τους

απροσπέλαστα στην αμαρτία και τον διάβολο. Και οι μοναχοί και οι μοναχές θεμελιώνουν στην ιδιότητα της παρθενίας τον δικό τους πνευματικό αγώνα, έχοντας πάντοτε την επάρκεια του ελαίου, δηλαδή της αγάπης, της υπομονής, της καρτερικότητας, της συγχωρητικότητας, της μετανοίας, της ειρήνης και της καταλλαγής, έτσι ώστε το πρόσωπό τους, δηλαδή η μοναχική βιοτή και πολιτεία τους να λάμπει και να φωτίζει όλους τους ανθρώπους, καθιστώντας αναγνωρίσιμη αυτή τη μοναχική διακονία υπό του Νυμφίου Χριστού, αφού πόθος της κάθε μοναχή και του κάθε μοναχού είναι να συνάψει τους πνευματικούς γάμους με το Νυμφίο Χριστό προς τον Οποίο, άλλωστε, είναι αφιερωμένη ολόκληρη η ζωή και η υπόστασή τους».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην εορτάζουσα Γερόντισσα Μακρίνα, προς την οποία ευχήθηκε τα δέοντα, λέγοντας τα εξής: «Αυτόν τον δρόμο και αυτόν τον βίο επέλεξε να ακολουθήσει και η εορτάζουσα σήμερα τα ονομαστήριά της Αγία Καθηγουμένη και πνευματική μητέρα αυτού του Ιερού Κοινοβίου, Γερόντισσα Μακρίνα. Εκφράζοντας τις ευχές των λειτουργών και των συμπροσευχομένων Πατέρων, αλλά και όλων σας, αισθάνομαι την ανάγκη να της ευχηθώ από τα βάθη της καρδιάς μου, να αξιωθεί να εισέλθει εις τους γάμους μετά του Νυμφίου Χριστού. Να την αξιώνει ο Θεός πάντοτε να έχει επάρκεια ελέους και αγάπης, φιλανθρωπίας και φιλευσπλαχνίας, έτσι ώστε η λαμπάδα της μοναχικής της ζωής να λάμπει πάντα και το φως που θα ακτινοβολεί ο μοναχικός της αγώνας, να την καθιστά αναγνωρίσιμη υπό του Κυρίου, ο Οποίος με τις προσευχές όλων μας, να την επιλέξει για να εισέλθει στην οικία του γάμου, δηλαδή στην επουράνιο Βασιλεία και εκεί να βιώσει και να απολαύσει μαζί με την προστάτη και έφορό της, Αγία Μακρίνα, «ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη• ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν».

Μετά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας, στο Αρχονταρίκι της Ιεράς Μονής προσφέρθηκε πλούσιο μοναστηριακό κέρασμα σε όλους τους προσκυνητές.

